

Szikra János
BŐREGEREK EGERBEN

végül a kazamatához értünk –
amikor az oszmán tüérek megfúrták a várat
ötszáz éve itt ugráltak a dobon a borsószemek
a védőket a tisztek bottal kergették föl a falakra
hiába hogy kereszténység
védóbástya
falra hányt borsó az egész
egyikük sem akart meghalni európáért
hajtsák le a fejüket s vigyázzanak
néha denevérek röpdösnek az alagútban
folytatta varga bence idegenvezető

párom ettől kiborult
az elszabadult ölebeiktől is irtózik
ha odahaza váratlanul megugatják a biciklin
nem elég
hogy vállig ér a mindenség egerben a föld alatt
még ezek az undorító bőregerek is
sállal takarta el a haját
hősiesen botladoztunk a sötétben
az iszlám s a láthatatlan ellenség járt az eszünkben
de nem jöttek a denevérek
egyelőre nem jött senki sem

ÖTEN ÜLTEK EGY BICIKLIN

Azért vitték el őket a rendőrök Bácsalmáson,
mert öten ültek egy biciklin Funták Robiék,
anyám barátnőjének egyetlen fia,
de nem a biciklit akartam elmondani,

hanem hogy szívből utálta a moszkovitákat
(azt hiszem, elsősorban pofátlan képmutatásuk miatt),
s miután megnősült,
a legelső IBUSZ-társasúton disszidált.
Gizi néninek négyszínnyomású szex-lapokat küldött
Bécsből a tavasszal mindig meggyfavirágos Juhász Gyula utcába,
s ezek a csábító képeslapok a szerelmi technikák
íránt már fogékony képzeletemet első látásra fölcsigázták.

Még nem ismertem a lánytest minden anatómiai részletét,
ám föltűnt, hogy az egyik modellből kilóg valami...

Ébredés után hevertem az ágyban,
anyám Népszabadsággal ablakot sikált a szomszéd szobában,
bámultam a magazinban a póre testnyílásokat
meg a gátlástalanul föltáruuló teuton falloszokat,
s képzeletem már fényévekre járt,
az óceánon túl,
a sokaknak élethosszig elérhetetlen Újvilágban,
ahol Funták Robi több általunk soha át nem élhető
kontinentális kaland után végérvényesen elköttette magát.

Szomolányi Gizi néni
hiába várta éveken át az unokát.

FÉL ÉV SE VOLT

melltartóját már a vonaton levette
éjszaka a tó mellett tárta szét magát
határozottan jól végezte a dolgát
percek alatt elélvezett ő is
lekéstem az utolsó autóbust
kamionstoppal ment haza
gyalogoltam a városhatárig
másnap táviratot küldött

szerencsésen hazaértem
a postamester adta át nejemnek
ó ne hidd hogy futó kaland volt csupán –
fél év se volt
már ment is tovább

NÉGER NŐ VAGYOK

Néger nő vagyok,
telt, ám nem kövér,
jutott eszembe este a zuhany alatt,
néger nő vagyok,
telt és kívánatos,
fekete minden porcikám,
de féltett üregeimben itt-ott rózsaszín is kavarg,
ajkamra rúzs kenek,
hogy a férfiak sóvárogjanak,
ez járt az eszemben tegnap a zuhany alatt,
és folyt a víz,
és a víz lemosta rólam az összes feketeséget,
és folyt a víz,
csak folyt,
csak folyt tovább,
és már egészen fehér,
telt,
néger nő lett belőlem,
valójában szikár,
vénülő közép-európai férfi állt a zuhany alatt –
elképzelttem: néger nő vagyok,
telt és kívánatos,
ajkán rúzs,
vállá pepita párna.

DEPRESSZIÓ

és egyszer csak
 (se karambol se köd se hó)
 késnek a volánbusz-járatok
 ötven éve *megszokásból* késnek
 a jó volánbusz-járatok

aztán egyszer csak mi késünk
 (se karambol se köd se hó)
 lemaradunk önmagunkról
 kimaradunk önmagunkból
 oszlunk-foszlunk

o s z

l u n k - f o s

z l u n k (kétszer mondom
 félbe-

törve

s z é t s z a k a d v a
 kétszer mondom ó) -
 miért késnek felénk mindig
 a jó volánbusz-járatok?

üt a sorsunk

ver az óra

jön az idő innen-onnan
 ősz abroncsa szorít szíven
 gránát robban valagunkban -
 és egyszer csak
 (se volánbusz se köd se hó)
 már nem lenni volna jó